

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน ถึง มิถุนายน 2568

**เปรียบเทียบความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม
ของชุมชนในเขตนิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ จังหวัดชลบุรี**

**A COMPARATIVE STUDY OF SATISFACTION IN PARTICIPATION
OF CORPORATE SOCIAL RESPONSIBILITY ACTIVITIES IN AMATA CITY
INDUSTRIAL ESTATE, CHONBURI PROVINCE**

วราพร ดำจับ*

Waraphorn Dumjub*

คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี

School of Communication Arts, Sripatum University-Chonburi Campus

*Corresponding Author e-Mail: waraphorn.da14@gmail.com

(Received: 2024, November 15; Revised: 2025, March 2; Accepted: 2025, March 11)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มบริษัทอมตะในเขตนิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนที่พักอาศัยโดยรอบนิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ ชลบุรี ซึ่งตั้งอยู่ในเขต อ.เมืองชลบุรี อ.พานทอง อ.บางปะกง อ.พนัสนิคม และ อ.คลองโพธิ์ เลือกตำบลที่อยู่ในส่วนพื้นที่คือ โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างของพื้นที่ส่วนที่สอง (ส่วนขยาย) ในอัตรา 50% จำนวน 200 คน ได้แก่ ต.คลองตำหรุ ต.ดอนหัวฬ่อ ต.เกาะลอย ต.บางหัก ต.บ้านเก่า ต.พานทอง ต.บางนาง และกลุ่มตัวอย่างในชุมชนพื้นที่ส่วนที่ดำเนินการปัจจุบัน 50% จำนวน 200 คน ได้แก่ ต.หนองไม้แดง ต.มาบโป่ง ต.หน้าประดู่ ต.หนองกะขะ ต.บางผึ้ง ต.หนองตำลึง ต.คลองบ้านโพธิ์ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน แต่เมื่อเก็บข้อมูลในแต่ละตำบลมีการเก็บข้อมูลมาเกินจากจำนวนที่กำหนดไว้ จึงทำการประมวลผลทั้งหมดคือ 695 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน การทดสอบค่าเอฟ การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Least-Significant Different (LSD) ผลการวิจัยพบว่าอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลัก แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่ต่างกัน

คำสำคัญ: การเปรียบเทียบ; ความพึงพอใจ; กิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม

ABSTRACT

This quantitative research aimed to compare the satisfaction levels of residents participating in corporate social responsibility (CSR) projects or activities conducted by the Amata Group within the Amata City Industrial Estate, Chonburi Province. The population consisted of residents living in proximity to the Amata City Industrial Estate, which spanned the districts of Mueang Chonburi, Phan Thong, Bang Pakong, Phanat Nikhom, and Khlong Pho. A sampling method was employed to select participants; consequently, 50% of the extended area was sampled, yielding 200 participants from the following sub-districts: Khlong Tamru, Don Hua Lo, Koh Loi, Bang Hak, Ban Kao, Phan Thong, and Bang Nang. An additional 200 participants were selected from the current administrative areas, including Nong Mai Daeng, Map Pong, Na Pradu, Nong Khakha, Bang Phueng, Nong Tamlung, and Khlong Ban Pho sub-districts. However, during the data collection process, the final sample size exceeded the initial target, resulting in a total of 695 respondents obtained through a multi-stage sampling method. Data were collected using questionnaires. Statistical analyses included frequency, percentage, mean, standard deviation, independent samples *t* test, *F* tests, and one-way ANOVA. When significant differences were identified, pairwise comparisons of means were conducted using the LSD method. The results indicated that respondents of varying ages, educational levels, and primary occupations exhibited differing levels of satisfaction regarding participation in social responsibility activities.

Keywords: comparison; satisfaction; social responsibility activities

บทนำ

ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ถือเป็นอีกหนึ่งกลยุทธ์ในการทำธุรกิจที่มีการแข่งขันสูงในยุคปัจจุบันที่ไม่ใช่เพียงแค่การสร้างผลกำไรแต่ยังต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อส่วนรวมทั้งชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยการทำกิจกรรมเพื่อสังคมนั้นจะช่วยสร้างให้เกิดความไว้วางใจ ความน่าเชื่อถือ สร้างภาพลักษณ์ และการสนับสนุนในการทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในสังคมซึ่งองค์กรธุรกิจขนาดใหญ่หันมาให้ความสำคัญอย่างจริงจัง (ขวัญใจ เศรษฐินสกุล, ออนไลน์, 2564) ในการดำเนินธุรกิจจะหวังเพื่อผลประโยชน์ทางการเงินเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ควรประยุกต์เอาแนวทางที่สอดคล้องกับบริบททางธุรกิจของตนมาใช้ในการบริหารความยั่งยืนให้แก่กิจการ ซึ่งถือเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้ธุรกิจได้ไปต่อ กิจการควรสานสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้เสียทุกกลุ่ม เพื่อที่จะสร้างให้เกิดคุณค่าร่วมและยั่งยืน อาทิ กลุ่มพนักงาน ลูกค้า ผู้ส่งมอบ ชุมชนท้องถิ่น และสังคมโดยรวม เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้มีส่วนได้เสียให้ได้ดีที่สุด (สถาบัน

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน ถึง มิถุนายน 2568

ไทยพัฒนา, ออนไลน์, 2561) ดังนั้นความรับผิดชอบต่อสังคมจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อองค์กรธุรกิจ โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรม หากไม่มีสังคมหรือสิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวย แรงจูงใจของการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมองค์กรก็ไม่สามารถดำเนินธุรกิจต่อไปได้ในระยะยาว

บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชัน จำกัด (มหาชน) (ออนไลน์, 2568) เป็นหนึ่งในบริษัทผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมชั้นนำของประเทศไทย มุ่งมั่นสร้างวัฒนธรรมองค์กร ALL WIN กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียพร้อมทั้งยังมุ่งมั่นขยายโครงการไปยังต่างประเทศ สร้างนิคมอุตสาหกรรมอัจฉริยะเพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต บริษัทได้จัดตั้งฝ่ายงานชุมชนสัมพันธ์และกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อขับเคลื่อนโครงการภายใต้เป้าหมายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนของบริษัทที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาชุมชนและสังคม ดูแลและติดตามโครงการพัฒนาชุมชนให้มีประสิทธิภาพ บริษัททำการสำรวจปัญหา ความต้องการ และความคาดหวังของชุมชนท้องถิ่นผ่านกระบวนการสร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้มีส่วนได้เสีย (stakeholder engagement process) และนำประเด็นสำคัญด้านความยั่งยืนมาพัฒนาเป็นกลยุทธ์และเป้าหมายการดำเนินกิจกรรมของบริษัท โดยบริษัทกำหนดแนวทางในการบริหารจัดการผลกระทบทางสังคม และการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชน

ดังนั้นการสำรวจความคิดเห็นของคนในชุมชนเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของชุมชนในเขตนิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ จังหวัดชลบุรี จึงเป็นเครื่องมือสำคัญและมีความจำเป็นเพื่อให้ได้ข้อมูลนำมาใช้พัฒนางานด้านชุมชนสัมพันธ์และกิจกรรมเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท อมตะ คอร์ปอเรชัน จำกัด (มหาชน) และเพื่อเป็นแนวทางให้บริษัทหรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่อยู่ในเขตพื้นที่จังหวัดชลบุรี นำไปพัฒนา ปรับปรุง กลยุทธ์ รูปแบบ และแนวทางการดำเนินงานด้านกิจกรรมกรรมเพื่อความรับผิดชอบต่อสังคมให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

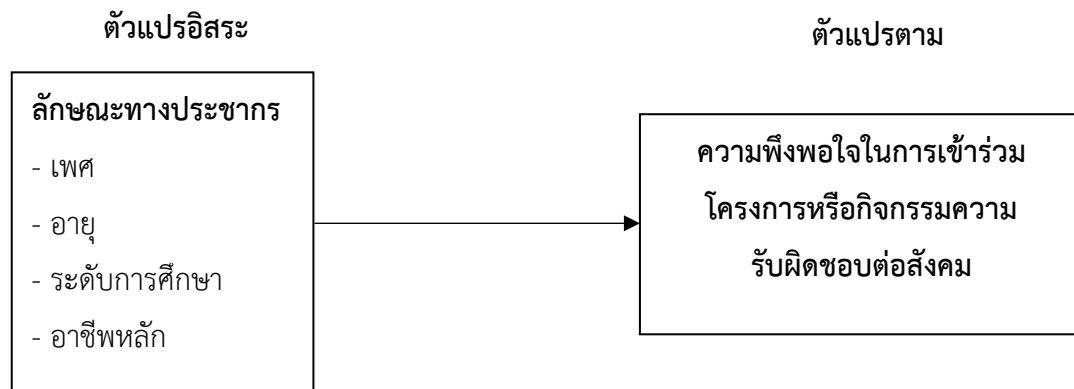
เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มบริษัทอมตะ

สมมติฐานของการวิจัย

ลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นประชาชนที่พักอาศัยโดยรอบนิคมอุตสาหกรรมอมตะซิตี้ ชลบุรี ซึ่งตั้งอยู่ในเขต อ.เมืองชลบุรี อ.พานทอง อ.บางปะกง อ.พนัสนิคม และ อ.คลองโพธิ์ จำนวนทั้งสิ้น 236,939 คน (กระทรวงมหาดไทย, ออนไลน์, 2567) จำนวนตัวอย่างในการวิจัยใช้คำนวณโดยสูตรของ Taro Yamane (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537, หน้า 45) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% โดยให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน 5% จำนวน 400 คน โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างของพื้นที่ส่วนที่สอง (ส่วนขยาย) ในอัตรา 50% จำนวน 200 คน และกลุ่มตัวอย่างในชุมชนพื้นที่ส่วนที่ดำเนินการปัจจุบัน 50% จำนวน 200 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เมื่อเก็บข้อมูลในแต่ละตำบลมีการเก็บข้อมูลมาเกินจากจำนวนที่กำหนดไว้จึงทำการประมวลผลทั้งหมดคือ 695 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก มีลักษณะข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ ส่วนที่ 2 ความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของฝ่ายชุมชนสัมพันธ์อมตะ ส่วนที่ 3 ทศนคติของชุมชนโดยรอบต่อการดำเนินงานของกลุ่มบริษัทอมตะที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาชุมชน ลักษณะข้อคำถาม ส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 เป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) ของครอนบาค (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, หน้า 125-126) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม=.95

การวิเคราะห์ข้อมูล 1) สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้เกณฑ์การแปลผลค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 120-121) ดังนี้ 4.51-5.00 หมายถึงมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด 3.51-4.50 หมายถึงมีความพึงพอใจระดับมาก 2.51-3.50 หมายถึงมีความพึงพอใจระดับปานกลาง 1.51-2.50 หมายถึงมีความพึงพอใจระดับน้อย 1.00-1.50 หมายถึงมีความพึงพอใจ

ระดับน้อยที่สุด และ 2) สถิติอ้างอิง ได้แก่ การทดสอบค่าที แบบสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (independent samples t test) การทดสอบค่าเอฟ (F test) การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (one-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ด้วยวิธี Least-Significant Different (LSD) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ผลการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากร พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 464 คน คิดเป็นร้อยละ 66.76 ช่วงอายุระหว่าง 46-55 ปี จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 23.60 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 423 คน คิดเป็นร้อยละ 60.86 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ ข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 209 คิดเป็นร้อยละ 30.07 มีสมาชิกในครอบครัวทำงานในนิคมอุตสาหกรรมอมตะ จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 44.03 โดยมีสมาชิกที่ทำงานในนิคมอุตสาหกรรมอมตะ จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 46.73 ตำแหน่งพนักงานออฟฟิศ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 49.02 และเป็นคนที่มิถุมนำเนาในพื้นที่ จำนวน 573 คน คิดเป็นร้อยละ 82.45

ช่องทางการสื่อสารที่กลุ่มตัวอย่างต้องการหรือสะดวกติดต่อกับฝ่ายชุมชนสัมพันธ์อมตะ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ผ่าน Line จำนวน 355 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 23.67 เคยเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมที่จัดโดยฝ่ายชุมชนสัมพันธ์อมตะซีที ชลบุรี จำนวน 492 คน คิดเป็นร้อยละ 70.79 กิจกรรมที่เคยเข้าร่วมมากที่สุด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) โครงการคาราวานอมตะสร้างรอยยิ้ม จำนวน 265 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 19.44 รองลงมาโครงการประเพณีท้องถิ่น เช่น สงกรานต์ เข้าพรรษา จำนวน 256 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 18.78 และโครงการปลูกต้นไม้หรือปลูกป่าชายเลน จำนวน 245 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 17.98 กลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการกิจกรรมเพราะไม่ทราบข้อมูลข่าวสารกิจกรรมมากที่สุด จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 48.28 รองลงมากิจกรรมหรือโครงการที่จัดไม่ตรงกับความต้องการจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 และอื่น ๆ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 4.93

2. ความพึงพอใจต่อโครงการหรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจต่อโครงการกิจกรรมที่ฝ่ายชุมชนสัมพันธ์อมตะ ชลบุรี จัดขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุดทุกตำบลและมีความเฉลี่ยใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่าโครงการกิจกรรมที่จัดนั้นสอดคล้องกับความต้องการของชุมชนแต่ละตำบล โครงการที่ได้มีคะแนนเฉลี่ยสูงในทุกตำบลคือ ด้านการศึกษา ($\bar{X}=4.60$, $SD=0.35$) การมอบทุนการศึกษา ($\bar{X}=4.68$, $SD=0.51$) ทุกตำบล ซึ่งเป็นข้อสังเกตเนื่องจากสภาวะเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้การเรียนการสอนเป็นรูปแบบออนไลน์จึงไม่มีการจัดโครงการหรือกิจกรรม ด้านการศึกษาในปี พ.ศ.2566 นี้ได้มีการจัดโครงการหรือกิจกรรมด้านศึกษาจึงทำให้เป็นโครงการที่ได้รับความพึงพอใจกับชุมชนมากกว่ากิจกรรม หรือโครงการอื่น ๆ

3. การเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม ที่อมตะดำเนินการจำแนกตามลักษณะทางประชากร พบว่า

3.1 ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่อมตะดำเนินการลักษณะทางประชากรที่ต่างกัน มีความพึงพอใจต่อโครงการกิจกรรมในภาพรวมและโครงการด้านความปลอดภัยและสิ่งแวดล้อมไม่ต่างกัน

3.2 ความพึงพอใจต่อโครงการด้านสุขภาพ ลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อโครงการต่างกัน โดยอายุและอาชีพหลักที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศและระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อายุกับความพึงพอใจต่อโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพ พบว่าผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพคนที่มียุ 15-25 ปี มีความพึงพอใจแตกต่างกับผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพที่มีอายุ 66 ปีหรือมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคนที่มียุ 15-25 ปี มีความพึงพอใจในโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพมากกว่า คนที่มีอายุ 66 ปีหรือมากกว่า

คนที่มียุ 26-35 ปี มีความพึงพอใจแตกต่างกับผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพที่มีอายุ 36-45 ปี ผู้ที่มีอายุ 56-65 ปี และผู้ที่มีอายุ 66 ปีหรือมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคนที่มียุ 26-35 ปี มีความพึงพอใจในโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพมากกว่า ด้านสุขภาพที่มีอายุ 36-45 ปี ผู้ที่มีอายุ 56-65 ปี และผู้ที่มีอายุ 66 ปีหรือมากกว่า

คนที่มียุ 46-55 ปี มีความพึงพอใจแตกต่างกับผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพที่มีอายุ 66 ปีหรือมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคนที่มียุ 46-55 ปี มีความพึงพอใจโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพมากกว่าคนที่มียุ 66 ปีหรือมากกว่า

เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่อาชีพหลักกับความพึงพอใจต่อโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพ พบว่าผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพที่มีอาชีพเป็นนักเรียนหรือนักศึกษา มีความพึงพอใจแตกต่างกับผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพที่มีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป เกษตรกรรม ประมง พนักงานในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะ พนักงานในสถานประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมอมตะ และผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคนที่มียุเป็นนักเรียนหรือนักศึกษามีความพึงพอใจโครงการด้านสุขภาพมากกว่าคนที่มียุข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป เกษตรกรรม ประมง พนักงานในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะ พนักงานในสถานประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมอมตะ และผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ

คนที่มียุหลักค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัวมีความพึงพอใจแตกต่างกับผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพที่มีอาชีพหลักเป็นพนักงานในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคนที่มีอาชีพหลักค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัวมีความพึงพอใจโครงการกิจกรรมด้านสุขภาพมากกว่าคนที่มีอาชีพหลักเป็นพนักงานในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะ

3.3 ความพึงพอใจต่อโครงการกิจกรรมด้านสังคมที่ลักษณะทางประชากรต่างกันมีความพึงพอใจต่อโครงการด้านสังคมต่างกัน โดยระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อโครงการกิจกรรมที่อ้อมตะดำเนินการด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคนที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความพึงพอใจมากกว่าคนที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนเพศ อายุ และอาชีพหลักที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อโครงการกิจกรรมด้านสังคมไม่แตกต่างกัน

3.4 ความพึงพอใจต่อโครงการด้านเศรษฐกิจลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีความพึงพอใจต่อโครงการด้านเศรษฐกิจที่ต่างกัน โดยอายุ และอาชีพหลักที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อโครงการกิจกรรมด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนเพศ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อโครงการกิจกรรมที่อ้อมตะดำเนินการด้านเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน

เมื่อเปรียบเทียบรายคู่ พบว่าผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมที่ด้านเศรษฐกิจคนที่มีอายุ 15-25 ปี มีความพึงพอใจแตกต่างกับผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านเศรษฐกิจที่มีอายุระหว่าง 56-65 ปี และคนที่มีอายุ 66 ปีหรือมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคนที่มีอายุ 15-25 ปี มีความพึงพอใจในโครงการกิจกรรมด้านเศรษฐกิจมากกว่า คนที่มีอายุระหว่าง 46-55 ปี และคนที่มีอายุ 66 ปีหรือมากกว่า

คนที่มีอายุ 26-35 ปี มีความพึงพอใจแตกต่างกับคนที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านเศรษฐกิจที่มีอายุ 36-45 ปี คนที่มีอายุ 56-65 ปี และคนที่มีอายุ 66 ปีหรือมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคนที่มีอายุ 26-35 ปี มีความพึงพอใจในโครงการกิจกรรมด้านเศรษฐกิจมากกว่า ด้านเศรษฐกิจที่มีอายุ 36-45 ปี คนที่มีอายุ 56-65 ปี และคนที่มีอายุ 66 ปีหรือมากกว่า

คนที่มีอายุ 36-45 ปี มีความพึงพอใจแตกต่างกับผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านเศรษฐกิจที่มีอายุ 66 ปีหรือมากกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคนที่มีอายุ 36-45 ปี มีความพึงพอใจโครงการกิจกรรมด้านเศรษฐกิจมากกว่า คนที่มีอายุ 66 ปีหรือมากกว่า

เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบว่า ผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านเศรษฐกิจที่มีอาชีพหลักค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว มีความพึงพอใจแตกต่างกับผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านเศรษฐกิจที่มีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป พนักงานในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะ พนักงานในสถานประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมอมตะ และผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคนที่มีอาชีพค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว โดยนักศึกษาที่มีความพึงพอใจโครงการด้านเศรษฐกิจมากกว่าคนที่มีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป พนักงานในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะ พนักงานในสถานประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมอมตะ และผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ

คนที่มีอาชีพหลักนักเรียนหรือนักศึกษา มีความพึงพอใจแตกต่างกับผู้ที่เคยเข้าร่วมโครงการกิจกรรมด้านเศรษฐกิจที่มีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ รับจ้างทั่วไป เกษตรกรรม พนักงานในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะ พนักงานในสถานประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมอมตะ และ

ผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยคนที่มีอาชีพเป็นนักเรียนหรือนักศึกษามีความพึงพอใจโครงการด้านเศรษฐกิจมากกว่าคนที่มีอาชีพข้าราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ รั้งจ้างทั่วไป เกษตรกรรม พนักงานในสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอมตะ พนักงานในสถานประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมอมตะ และผู้ไม่ได้ประกอบอาชีพ

3.5 ความพึงพอใจต่อโครงการกิจกรรมด้านการศึกษาที่ลักษณะทางประชากรต่างกันมีความพึงพอใจความพึงพอใจต่อโครงการโครงการกิจกรรมด้านการศึกษาไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการจัดโครงการหรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมตรงกับความต้องการของคนในชุมชนมากที่สุด ลักษณะทางประชากรจึงสิ่งสำคัญสำหรับการจัดโครงการกิจกรรม ซึ่งลักษณะทางประชากรกับความพึงพอใจการเข้าร่วมโครงการหรือกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมต่างกัน พบว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพหลักที่ต่างกันมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ กฤติญา เรืองเวช (2562, หน้า 165) ที่พบว่าอายุ อาชีพ ต่างกันมีระดับการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมเพื่อสังคมของกรรมการสมาคมธรรมศาสตร์ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ สุภาวดี นามมนตรี (2566, หน้า 93) ที่ศึกษาปัจจัยองค์การด้านกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของพนักงาน การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย พบว่าพนักงานที่มีเพศ อายุ อายุงานต่างกัน มีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอายุและอาชีพหลักแตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมหรือโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมด้านสุขภาพที่ต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี มีความพึงพอใจมากกว่าคนที่มีช่วงอายุ 36-45 ปี, 56-65 ปี และคนที่มีอายุ 66 ปีขึ้นไป สอดคล้องกับ ดลพร เดชอรัญญ์ (2565, หน้า 103) ที่ศึกษาการรับรู้ความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์องค์กรของธนาคารออมสิน พบว่าผู้ใช้บริการที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์องค์กรของธนาคารออมสิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 โดยผู้ใช้บริการที่มีอายุ 36-45 ปี มีภาพลักษณ์องค์กรของธนาคารออมสินมากกว่า ผู้ที่ใช้บริการที่มีอายุ 46-55 ปี เนื่องจากธนาคารออมสินเป็นธนาคารเพื่อลูกค้ารายย่อย เน้นการให้สินเชื่อเพื่อพัฒนาชนบท พัฒนาผู้ประกอบการรายย่อย โดยมีรูปแบบของสินเชื่อและชนิดการฝากเงินรายย่อยมากมาย อีกทั้งยังสร้างเงินทุนหมุนเวียนในกลุ่มชุมชน โครงการธนาคารเพื่อประชาชน โดยให้สินเชื่อระยะสั้น แก่ผู้ประกอบการรายย่อย (ให้ประชาชนมาเป็นหนี้ในระบบที่สามารถตรวจสอบได้ และการเก็บดอกเบี้ยตามความเป็นจริง) เป็นช่องทางการรับและจ่ายเงินกู้จากโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง อีกทั้งยังลงทุนในการพัฒนาประเทศของหน่วยงานรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจให้บริการรูปแบบเงินฝากที่หลากหลาย และยังมีกิจกรรมที่หลากหลายในการส่งเสริมเยาวชนส่งผลให้ภาพลักษณ์องค์กรของธนาคารออมสินของผู้ใช้บริการที่มีอายุ 36-45 ปี แตกต่างจากผู้ใช้บริการที่มีอายุ 46-55 ปี

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน ถึง มิถุนายน 2568

เมื่อพิจารณาความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการพัฒนาชุมชนของกลุ่มบริษัทหอมตะตุมตามลักษณะบุคคลพบว่า เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพหลัก ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการพัฒนาชุมชนที่ต่างกัน โดยบุคคลที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีความพึงพอใจต่อการดำเนินโครงการพัฒนาชุมชนสูงกว่าบุคคลที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี สอดคล้องกับ สุภาวดี นามมนตรี (2566, หน้า 93) ที่พบว่าพนักงานที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในกิจกรรมขององค์กรต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสอดคล้องกับ ดลพร เดชอรัญ (2565, หน้า 103) ที่พบว่าผู้ใช้บริการที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์องค์กรของธนาคารออมสินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 โดยผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่อภาพลักษณ์องค์กรของธนาคารออมสินมากที่สุด เนื่องจากผู้ใช้บริการดังกล่าวมีความถนัดในการใช้บริการทางการเงินและมีการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและสนใจ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่าคนที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทนั้น ต้องเป็นกิจกรรมที่เกิดประโยชน์หรือสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน ดังนั้นในการวางแผนกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคมขององค์กรธุรกิจ ต้องคำนึงถึงความต้องการและประโยชน์ของชุมชนเป็นหลัก เพื่อดึงให้ประชาชนมีส่วนร่วม อันจะเป็นประโยชน์ต่อการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร
2. จากผลการวิจัยพบว่าอายุของผู้เข้าร่วมโครงการด้านสุขภาพมีความพึงพอใจที่ต่างกัน ดังนั้นการจัดโครงการด้านสุขภาพควรต้องสอดคล้องกับผู้เข้าร่วมโครงการ เช่น โครงการบริจาคโลหิต จัดภายในองค์กร ผู้เข้าร่วมเป็นพนักงานในบริษัทที่มีช่วงอายุที่แข็งแรงสามารถเข้าร่วมโครงการได้ และโครงการช่วยเหลือสุขภาพชุมชนผ่าน อสม. รพ.สต. เช่น มอบถุงอมตะปันน้ำใจ มอบน้ำดื่มอมตะ ผู้เข้าร่วมเป็นคนในชุมชนที่มีความต้องการ เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเชิงคุณภาพ ด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) เพื่อสัมภาษณ์ผู้บริหารเกี่ยวกับวิสัยทัศน์และความคิดเห็นเกี่ยวกับโครงการกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคมที่มีผลต่อรูปแบบโครงการความรับผิดชอบต่อสังคมเพื่อความชัดเจนยิ่งขึ้น และสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับความต้องการด้านโครงการหรือกิจกรรมด้านความรับผิดชอบต่อสังคม

บรรณานุกรม

กระทรวงมหาดไทย. (2567). **จำนวนประชากร** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

https://stat.bora.dopa.go.th/new_stat/webPage/statByYear.php [2567, 7 พฤศจิกายน].

วารสารวิชาการศรีปทุม ชลบุรี

ปีที่ 21 ฉบับที่ 2 เดือนเมษายน ถึง มิถุนายน 2568

กฤติญา เรืองเวช. (2562). **แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสังคมของกรรมการผู้สูงอายุในสมาคม**

ธรรมศาสตร์ ในพระบรมราชูปถัมภ์. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ขวัญใจ เทชเสนสกุล. (2564). **กระแส CSR มาแรงไม่มีตก... ธุรกิจต้องปรับตัวให้ทัน** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

<https://kmc.exim.go.th/detail/20190927190855/20200115135548> [2568, 24

กุมภาพันธ์].

ดลพร เดชอรัญ. (2565). **การรับรู้ความรับผิดชอบต่อสังคมที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์องค์กรของธนาคาร**

ออมสิน. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

บริษัท อมตะ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน). (2568). การสร้างคุณค่าสู่สังคมการพัฒนาชุมชนและสังคม

(ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: [https://amata.com/th/sustainability/creating-value-for-](https://amata.com/th/sustainability/creating-value-for-society/community-social-development)

[society/community-social-development](https://amata.com/th/sustainability/creating-value-for-society/community-social-development) [2568, 1 มีนาคม].

บุญชม ศรีสะอาด. (2553). **การวิจัยเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2538). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ:

สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิเชียร เกตุสิงห์. (2537). **คู่มือการวิจัย: การวิจัยเชิงปฏิบัติ** (พิมพ์ครั้งที่ 2). ม.ป.ท.

สถาบันไทยพัฒน์. (2561). **6 ทิศทาง CSR ปี 2561** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

<https://www.thaicssr.com/2017/12/csr-60.html?m=0> [2568, 24 กุมภาพันธ์].

สุภาวดี นามมนตรี. (2566). การศึกษาปัจจัยองค์กรด้านกิจกรรมความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) กับ

พฤติกรรมกรรมมีส่วนร่วมของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. **วารสารพัฒนาธุรกิจ**

และอุตสาหกรรม, 3(2), หน้า 81-96.